

skatten var hensigtsmæssig for at standse det mindre heldige Væsen for ikke at sige Uvæsen, som drives. Hvad de indirekte Afgifter angaar, er jo Lold- og Skibsafgifterne de vigtigste. Det træffer sig saa eiendommeligt, at, samtidig med at et æret Medlem (Ville) omtalte Skibsafgiften her i Salen, laa der allerede paa Formandens Plads fra mig og et andet Medlem et Forslag om Skibsafgiftens Ophævelse (Holstein=Ledreborg: Flere Dage gammelt), ja, flere Dage gammelt, kan jeg gjerne tilføie. Med det ærede Medlem, der omtalte denne Sag, har jeg jo ofte været enig paa dette Omraade ligesom med Hensyn til Lolden, skjøndt jeg ellers er uenig med ham paa saa mange andre Omraader, og det undrer mig derfor ikke, at vore Ranter have mødt hinanden her. Jeg skal dog ikke komme videre ind paa Spørgsmaalet om Skibsafgiften, da der vil være Leilighed til at tale nærmere derom, naar Lovforslaget kommer frem. Derimod maa det være mig tilladt at gjøre et Par Bemærkninger angaaende Loldbeskatningen. Om denne gjælder jo i allerhøjeste Grad, hvad jeg før bemærkede om Statter i Almindelighed, at jo længere Tid der gaar hen, inden der foretages Reformen, desto større bliver Trangen til saadanne, og det er beklageligt i enhver Henseende, at det nuværende Ministerium har paapeget de Bestræbelser, som tidligere Ministerier have gjort for at faae en Loldreform gennemført, og som umiddelbart, førend den nuværende høitærede Minister traadte til, tegnede til at ville føre til et Resultat. Ved en Loldreform gjælder det ingenlunde blot om Nedsættelser; men lige saa Meget om en hel Systemforandring i vor Loldtarif, og der er forøget Anledning til at arbejde herpaa af den Grund, som allerede er fremhævet fra flere Sider, nemlig Hensynet til den tydske Loldblov, idet det dog vilde være urigtigt, dersom man vilde indskrænke Bestræbelserne til de saakaldte økonomiske Artikler, hvilket flere ærede Medlemmer have lagt særlig Vægt paa, og som ogsaa særlig blive berørte af den tydske Loldblov. Det er mindre rigtigt at indskrænke Bestræbelserne hertil; man bør sikkert udvide dem til, hvad Følsethinget tidligere har vettet sin Opmærksomhed stærkt paa, nemlig til Nedsættelse i Lolden paa den almindelige Befolknings Livsforødenheder, og jeg kan i saa Henseende fuldkomment tiltræde, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) sagde, nemlig, at man ikke skulde være saa betænkelig ved at foretage visse Nedsættelser i Loldtarifen, efter som Nedsættelser, foretagne med Skjønsomhed, meget hurtig vilde medføre Dækning ved den forøgede Indførsel. Det glædede mig ogsaa i den Henseende at mødes med det ærede Medlem og sikkert ogsaa med flere ærede Medlemmer fra den samme Side, som han hører til, og jeg antager, at, dersom Dnsket om en Loldreform kommer frem med forøget Styrke fra flere Sider i Thinget, saa vil Ministeriet ikke

være saa tilbageholden i denne Sag som hidtil. En af de Afgifter, som der ikke er nogen Marfag til at nedsætte, men som maaste snarere kunde taale en Forøgelse, er Brændevinsafgiften. Men om denne Afgift gjælder det Samme, nemlig, at det ikke blot er Spørgsmaalet om Nedsættelse eller Forøgelse, som her paatrænger sig, men ogsaa Spørgsmaalet om en gjennemgribende Reform i Beskatningsmaaden. Thi den nuværende Beskatningsmaade fører til, at der er den allerstørste Ulighed i Beskatningen af Brændevin, saaledes, at de mindre Brænderier næsten svare dobbelt saa meget pr. Pot som de større Brænderier, der have nye, forbedrede Indretninger. Dette er en Følge af Beskatningsmaaden efter Karrum, idet de bedre Brænderier have lært at udbytte det samme Karrum paa en hensigtsmæssigere Maade. Dette Misforhold er steget betydelig, siden denne Sag var til Behandling første Gang for 8 Aar siden, og det maa ogsaa indeholde en forøget Opfordring til at tage denne Reform under Behandling; men det er en Reform, ved hvilken, der ikke kan være Tale om Nedsættelse, men snarere om en Forøgelse. Jeg er fuldstændig enig i, hvad der allerede er fremsat af et andet æret Medlem, og hvad jo oprindelig skyldes vor første officielle Nationaløkonom, Hr. Falbe-Hansen, nemlig at Brændevinsafgiften burde paa en særlig Maade tilsløbe den arbejdende og mindre bemidlede Klasse gennem offentlig Foranstaltning, og i alt Fald maatte dette gjælde om en hvilken som helst Forøgelse af Brændevinsafgiften udover, hvad den nu indbringer. De øvrige indirekte Afgifter skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men kun bemærke, at baade Stempelafgiften, Eiendomsoverdragelsesafgiften, Retsgebyrerne og Arveafgiften trænge til en Reform. Hvad Arveafgiften angaar, da er dette jo en af dem, som der ikke burde være Tale om at nedsætte, men med Hensyn til hvilken der snarere burde være Tale om at indføre en progressiv Skat, thi det er denne Skat blandt alle Statter, som der fra ethvert Synspunkt er mindst Betænkelighed ved at gjøre progressiv. Jeg maa dog knytte et Par Bemærkninger til, hvad den høitærede Justitsminister nys yttrede om Retsgebyrerne og Profuratorerne. Jeg kan ikke Andet end takke den høitærede Minister for hans sympatetiske Udtalelse i saa Henseende, men jeg vil tillade mig at tilføie, at jeg i den Maade, hvorpaa Profuratorerne ere stillede, ser en indirekte Skat. Thi Profuratorerne ere jo paa Grund af de meget lave Salærer, de have for deres Sager og navnlig for deres offentlige Sager, henviste til at gjøre sig betalte hos dem, som de udføre andre Profuratorforretninger for, og denne Afgift, som Profuratorerne derved blive nødte til at paalægge Befolkningen, er at jevnstille med Stempelafgift og de andre Afgifter, der ramme Befolkningen og navnlig ramme den ugunstigst